

Zadanie: Remont drogi wewnętrznej w km 0+000- 1+800 łączącej ul. Z. Vogla z Gajówką w rezerwacie przyrody „Morysin”

LOKALIZACJA: przebieg przez działki nr ew.:
1 obręb 1-06-16;
17/4 obręb 1-05-52,
32 obręb 1-05-46,

STADIUM: Koncepcja

BRANŻA: Drogowa

INWESTOR:

**MUZEUM PAŁACU KRÓLA JANA III W WILANOWIE
UL. KOSTKI POTOCKIEGO 10/16
02-958 WARSZAWA**

Funkcja	Imię i Nazwisko	Nr uprawnień	Podpis
OPRACOWAŁ:	inż. Zbigniew Kula	623/CH /87;1144/CH/94 MAZ./0261/WBkb/16	
SPRAWDZIŁ:	Mgr. inż. Piotr Tuzimek	MAZ/0018/PWBD/18	

Data opracowania wrzesień 2021 r.

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA:

1. Strona tytułowa projektu	- str. 1
2. Spis załączników formalnych i rysunków	- str. 2
3. Opis techniczny	- str. 3
5. Rysunki	- rys .1.1-1.4.

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

1. Decyzja o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.
2. Zaświadczenia o przynależności do Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie.

SPIS RYSUNKÓW

1. Mapa orientacyjna	- rys. 1
2. Projekt zagospodarowania terenu	- rys. 1.1-1.4

1. PODSTAWA OPRACOWANIA.

1.1. Zlecenie Inwestora.

1.2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1:1000.

1.3. ZARZĄDZENIE REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W WARSZAWIE z dnia 3 września 2014 r., w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Morysin”

1.4. Decyzja z dnia 9 października 2018 r. REGIONALNEJ DYREKCJI OCHRONY ŚRODOWISKA, znak sprawy WPN-1.6205.236.2018.AZ

1. RYS HISTORYCZNY

W wieku XVII-XVIII Morysin w całości był porośnięty lasem łęgowym, który ze względu na naturalne granice pełnił funkcję zwierzyńca. W początku XIX wieku - za rządów Stanisława Kostki Potockiego - ówczesnego właściciela dóbr wilanowskich, jego północną część przekształcono w park romantyczny i nazwano Morysinem na cześć wnuka Potockiego - Maurycego, zwanego zdrobniale Morysiem. W parku w 1811 r. wzniesiono pałacyk z rotundą wzorowaną na świątyni Westy w Tivoli, a w 1825 r. tzw. oraculum, czyli figurę pogańskiego bóstwa między dwoma kolumnami. Park ten był skomunikowany z wilanowskim zespołem pałacowym poprzez wody Jeziora Wilanowskiego i Kanału Sobieskiego. Istniały także kanały wewnątrzparkowe, które pozwalały podpływać łodziami w pobliże pałacyku Potockich. W połowie XIX wieku w parku powstał murowany dom dozorczy oraz drewniana gajówka, a park przebudowano, tworząc modne wówczas klomby. W 1846 r. na otwartym terenie na południe od parku (na polach morysińskich) wybudowano ceglana neogotycką bramę, która zamykała wysadzaną drzewami aleję położoną na osi pałacu w Wilanowie. Park pełnił rolę rekreacyjno-wypoczynkową dla właścicieli pałacu i ich gości do 1939 r., kiedy to zaczęła się jego dewastacja. Po 1945 r. park włączony został do Muzeum Narodowego w Warszawie, a od 1995 r. jest własnością Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie.

2. STAN ISTNIEJĄCY.

Istniejąca droga wewnętrzna, wpisana w rezerwat przyrody „Morysin” stanowi fragment drogi wewnętrznej prowadzącej od ul. Z. Vogla do drewnianej Gajówki, wzniesionej w połowie XIX wieku (0+000-1+800).

W zakresie działek nr ew. 17/4 obr. 1-05-52 oraz nr ew. 1, obr. 1-06-16 droga posiada o znacznym stopniu zniszczenia nawierzchnię gruntową, wzmocnioną lokalnie tłuczniem kamiennym, pospółką i gruzem oraz nieregularne spadki poprzeczne i zmienną niweletę podłużną. W zakresie działki nr ew. 32 obr. 1-05-46 droga jest gruntowa, nieutwardzona, zarastająca roślinnością.

Nawierzchnia drogi na całej długości jest w niewłaściwym stanie technicznym, w niektórych miejscach uległa deformacjom struktury nawierzchni, skoleinowaniu, lokalnie materiał drogowy

został wybity i przemieszczony, zniekształcając jej konstrukcję, ukazując ubytki i nierówności. Nie rozwiązany jest problem odprowadzenia wód deszczowych z nawierzchni drogi. Wody deszczowe w rejonie drogi wnikają aktualnie w podłoże ziemne pasa drogowego, jak również w nawierzchnię, odprowadzane są na tereny niżej położone, powodując tym samym, szczególnie w okresie długotrwałych opadów, przyspieszone niszczenie nawierzchni drogi i podtopienie terenów przyległych. Tereny przyległe do istniejącej drogi – w zakresie działek nr ew. 17/4 obr. 1-05-52 oraz nr ew. 1, obr. 1-06-16 to grunty rolne oraz Jezioro Wilanowski stanowiące otulinę strefy A rezerwatu, natomiast w zakresie działki nr ew. 32 obr. 1-05-46 – to rezerwat przyrody „Morysin”.

W rejonie objętym opracowaniem istnieje następująca infrastruktura techniczna:

- sieć elektroenergetyczna/teletechniczna zasilająca budynek Gajówki.

W strefie odcinka drogi objętej opracowaniem nie istnieje pionowe oznakowanie drogowe organizujące ruch kołowy i pieszy w rejonie opracowania.

3. ZAKRES OPRACOWANIA - NAWIERZCHNIA

Niniejsza koncepcja obejmuje swym zakresem wykonanie remontu istniejącej drogi wewnętrznej w km 0+000-1+800, która ma pełnić również funkcję drogi pożarowej - wg. następujących założeń projektowych.

Ze względu na dezaktualizację inwentaryzacji dendrologicznej sporządzonej w 1988 r. przebieg zaproponowanej trasy może ulec zmianie ze względu na istniejące drzewa i brak możliwości ich wycinki.

Szerokość drogi 4m, długość 1800 m pobocza 2x75cm, nawrotka 20x20m spadki poprzeczne jednostronne i dwustronne.

- naw. mineralna w typie Hanse Grand Robust lub równoważna - gr. 4 cm
- tłuczeń 0-31,5 mm - gr. 15 cm,
- kruszywo łamane 10 -63 stab. mech. 20 cm,
- stabilizacja betonowa lub inna naturalna, równoważna pod względem wytrzymałości– gr. 20 cm, 2,5 MPa
- geokrata – wys. 5 cm,
- pospółka – gr. 10 cm.

4. POBOCZA.

Pobocza drogowe - należy wykonać jako utwardzone - z mieszanki kruszywa kamiennego 0-63mm betonowego gr 15cm i pospółki gr. 15 cm. poprzez ich uformowanie i nadanie spadków 6% poprzecznych. Projektowane roboty drogowe w strefie poboczy należy poprzedzić wykonaniem ich oczyszczenia, ścięcia miejsc zawyżonych i zasypania zagłębień, z wyrównaniem (plantowaniem) powierzchni poboczy do wymaganego spadku poprzecznego i wywiezieniem nadmiaru ścinki.

5. ODWODNIENIE.

Wody opadowe poprzez spadki podłużne i poprzeczne jednostronne nawierzchni wyprowadzone zostaną z nawierzchni jezdni i poboczy:

- w rejon projektowanych rowów przydrożnych – realizacja w miejscach uwidocznionych w projekcie zagospodarowania terenu – docelowo realizacja obustronna na całej trasie drogi, po poszerzeniu pasa drogowego;
- w rejon terenów zieleni przyległych do drogi i niżej położonych nie zabudowanych;

6. ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zamierzenia inwestycyjnego na środowisko. Droga będzie pełnić funkcję drogi pożarowej i dojazdowej do zabytkowego budynku Gajówki. Planowana budowa drogi leśnej położona jest na działkach o różnym przeznaczeniu, w zakresie rezerwatu jest to „Ls” (las).

Zrealizowanie inwestycji nie spowoduje wyłączenia z użytkowania leśnego terenu zajętego pod drogę, a jej zadanie po zakończeniu procesu budowy będzie obsługa przyległych terenów leśnych oraz jako dojazd do zabytkowego budynku Gajówki.

Zgodnie z art. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach *”...lasem w rozumieniu ustawy jest grunt związany z gospodarką leśną zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsce składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne...”* Mając powyższe na uwadze, stwierdza się, że planowane przedsięwzięcie nie jest zaliczone do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839).

Obszar oddziaływania obiektu obejmuje działki, na których zlokalizowano projektowany remont nawierzchni (działki wymienione na stronie tytułowej).

O P R A C O W A Ł:

inż. Zbigniew Kula